

'8GA4BGG8AB. Hvis man søger på denne kode, finder man en symfoni i G-dur af Friedrich Schwindl, der levede 1737-86. Schwindl bruger simpelthen den dengang uhyre populære visemelodi som hovedtema i symfoniens første sats – og dermed er jo demonstreret de fantastiske nye muligheder, som databasen giver. Derimod er det en svaghed, at „Plain and Easy Code“ ikke samtidig finder eventuelle forekomster af samme incipit i andre tonearter. Hvis man vil søge på *Fatter Mikkel*-begyndelsen i D-dur, må det ske ud fra en anden kode: '8DE4xFDD8ExF.

En stor behagelighed er det desuden, at man umiddelbart kan skrive søgeresultaterne ud på sin egen printer i form af komplette værkbeskrivelser. Cd-rom'en tænkes opdateret en gang om året, og i de kommende udgaver vil man sikkert få mere forfinede muligheder for at udskrive netop de oplysninger, man ønsker (f.eks. udvalgte dele af værkbeskrivelserne efter eget valg). Det tog lidt tid, inden det gik op for mig, at ønsker man udskrivning af et helt søgeresultat, så skal man transformere resultatet til den såkaldte resultatliste og udskrive derfra – det er et eksempel på en procedure, som burde have været omtalt i manualen.

Et stort problem ved denne type databaser er: Hvor langt skal man standardisere navne, titler osv.? RISM har valgt at standardisere stavemåder i søgningen af komponistnavne og genrer, og det har de sikkert gjort ret i. Ellers skulle man søge navnet Haydn i alle de stavemåder, der optræder i manuskripterne. Til gengæld ville det imidlertid være rimeligt, at man i bestemte tilfælde aftrykte listen med de valgte former i manualen, det gælder f.eks. titler (genrebetegnelser). Også indholdet i andre indekser ville man gerne have på tryk, f.eks. listen over de tematiske kataloger (der henvises blot til Barry S. Brook: *Thematic catalogues in music*, New York 1972).

I denne korte præsentation er der ingen grund til at gå i detaljer med at diskutere hensigtsmæssigheden af dette og hint, hvad angår registreringsprincipper og søgemuligheder. Mange søgeprocedurer kunne gøres mere smidige, og det vil de sikkert blive i de kommende udgaver. Under alle omstændigheder er cd-rom'en en milepæl i udviklingen på vej mod at få registreret og kunne søge i alle de anslået 1,5 millioner bevarede musikhåndskrifter fra perioden 1600-1850. For musikforskere og musikere vil udgivelsen fremover være et bekvemt og uomgængeligt hjælpemiddel.

Cd-rom'ens pris, der svarer til ca. 6.500 kr., betyder utvivlsomt, at kun få privatpersoner vil købe den. Det er derfor en trøst, at der findes en version gratis tilgængelig på internettet; adressen er: <http://www.rism.harvard.edu/rism/online.html>. Så vidt jeg kan bedømme, er søge- og udskrivningsmulighederne mere begrænsede i net-versionen, men den er meget nyttig endda. Faktisk undrer man sig over cd-rom'ens høje pris sammenholdt med den gratis internet-udgave.

Jens Henrik Koudal

BERIGTIGELSE

Redaktionen er blevet gjort opmærksom på, at der i anmeldelsen af Orla Vinther: *Musikalsk analyse – otte essays om oplevelse og eftertanke* i årgang XXIV (1996) har indsneget sig en faktuel fejl. Om analysen af Beethovens op. 111, 1. sats skrev Gunner Rischel: "Faktum er [...], at der overhovedet ikke er nogen C-dur akkord i takt 4. Det er nemlig en E-dim akkord, om hvilken det så i efter min mening potenseret nonsens fastslås: »Men funktionen er ikke en lokal Tonica, men Dominant.«" Der er imidlertid en C-dur akkord i denne takt hos Beethoven, og det er den akkord, der er tale om i Orla Vinthers analyse. Anmelderen og redaktionen beklager fejlen samt de følgeslutninger, der er draget af den i det pågældende afsnit af anmeldelsen.

red.